

[Jørgen Jørgensen.]

i de foregaaende Aar, gennem de Forhandlinger, der har været ført, hvor det konservative Folkeparti har været med, og under de senere Forhandlinger, hvortil de Konservative har været indbudt, og yderligere i Folketingsudvalgene, efter at Ændringsforslagene var forelagt, har der været budt de Konservative Mulighed for Samarbejde. Hvis de Konservative havde næret noget Ønske om at være med, havde de ogsaa haft Mulighed for at faa Indflydelse paa Lovforslagenes Udformning.

Det er jo ikke et Maal for det politiske Arbejde at faa en omfattende social Lovgivning. Men de politiske Partier stræber naturligvis først og fremmest, hvor forskellige deres Synspunkter end kan være, efter at skabe Samfundstilstande, under hvilke der bliver mindst mulig Brug for Sociallovgivning, idet der i videst muligt Omfang skabes Mulighed for den enkelte Borger for at klare sig selv, saaledes at den sociale Lovgivnings Omraade kan indskrænkes. Dette er Maalet for de politiske Partiers Arbejde. Men indtil dette Maal kan naas, maa det være de politiske Partiers Opgave at søge i videst muligt Omfang at støtte alle de Folk i vort Land, der bestræber sig for at klare sig selv. I Tider som disse, hvor mange uden egen Skyld kommer i Vanskeligheder, som de ikke kan klare, bør vi ikke skubbe til den Vogn, der hælder, nedbryde Villien og Lysten hos den enkelte til at arbejde sig frem til bedre Kaar. Vi bør tværtimod bygge videre paa Princippet Hjælp til Selvhjælp, der igennem 40 Aar har vist sig at være en Stimulans for Samfundet, som alle gode Borgere er interesseret i at støtte.

En Række af de Ændringer, der er indført i Lovforslaget, har medført, at Hjælpen paa adskillige Omraader i Stedet for at ydes som en Ret for den enkelte skal ydes efter Kommunalbestyrelsens Skøn. Der lægges derfor et stort Ansvar paa Kommunalbestyrelserne, og meget afhænger af, hvordan man ude omkring fører disse Love ud i det praktiske Liv. Men det er min Tro, at en Appel til Kommunalbestyrelserne, der har de Forhold for Øje, det her drejer sig om, som lever imellem de Mennesker, hvis Ve og Vel i mange Tilfælde er afhængig af, hvordan disse Love praktiseres, ikke vil være forgæves, at Kommunalbestyrelserne vil føle deres Ansvar ikke alene overfor Skatteyderne, som skal yde deres Bidrag til den sociale Lovgivning, men ogsaa overfor de Mennesker, der uden egen Skyld er henvist til den sociale Forsorg. Jeg vil tro, at den

Udvikling, der er sket i vort Land gennem et Par Slægtled, har skabt en social Forstaaelse, har kaldt paa den gode Solidaritetsfølelse, som bør herske mellem Landets Borgere, og at den vanskelige Tid, vi lever i, har øget denne Solidaritetsfølelse. Værdien af denne Lov vil efter de vedtagne Ændringer i højere Grad, end Tilfældet ellers havde været, være afhængig af, at Sogne- og Byraad med Forstaaelse og Interesse tager de Opgaver op, der nu paalægges dem. Jeg vil da gerne slutte med at sige, at naar denne Lov er gennemført, og den kommer ud i forstaaende Kommunalbestyrelsesmedlemmers Hænder, vil Betingelserne for at føre vort Samfund videre, at bygge op og kalde paa de bedste Instinkter i Befolkningen gennem Sociallovgivningen være til Stede.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget.

Hans Hansen (Rørby): Da min Gruppes Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gregersen, ikke kan være til Stede i Dag, skal jeg paa hans Vegne, idet jeg henviser til hans tidligere Udtalelser og Motivering, anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Vi er ikke Modstandere af den sociale Forsorgslovgivning. Vi har, hver Gang Forslag paa dette Omraade har været til Behandling og Afstemning i den høje Rigsdag, maattet tage Stilling dertil, og det ligger i Sagens Natur, at naar denne Lovgivning hidtil har fordelt sig over et halvt Hundrede forskellige Love, har dette i og for sig været vanskeligt nok, da de paagældende Forslag undertiden har været kombineret med en hel Række andre Ting. Vi har aldrig betragtet den sociale Lovgivning som Endemaal, men kun som en foreløbig Ambulance, nødvendiggjort af andre Aarsager, men denne sociale Lovgivning mener vi ikke kan afskaffes, medmindre den kan overflødiggøres. Rent bortset fra, hvordan man bedømmer Mulighederne for at overflødiggøre den sociale Lovgivning, er det imidlertid nødvendigt, at Rammerne for denne Ambulance og dens Virksomhed forenkles og klarlægges saa meget som muligt. Det foreliggende Lovforslag fastslaar en Række Principer, lige værdifulde for alle Parter, baade for Myndighederne og for den Befolkning, der er nødt til at søge Hjælp i Henhold til denne Lovgivning; Administrationen forenkles, og der opnaas en Række Fordele, som vor Sociallovgivning hidtil har været foruden. Dette fritager da antagelig ogsaa for den evindeligt tilbageven-